

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălănătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.

Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 10 Februarie v.

Răspunsul lui Bismarck după rapoartele ce le aduseră mai în urmă diarele ni se prezintă cu totul în altă față decum ni-l prezentară telegramele în stilul lor concis. Răspunsul este calm și rezervat. El conține multe lucruri date pe față; conține însă mai multe, cari cancelariul german a aflat cu cale a le tăce.

Impresiunea generală a răspunsului lui Bismarck este, că rebelul ruso-turcesc este terminat, dară cu toate aceste situațiunea este încordată.

Recapitulând Bismarck preliminarele de pace nu vede nici în ficsarea marginilor Bulgariei, nici în ocuparea unor anumite puncte din Bulgaria de trupe turcesci, nici în independența României, Sârbiei și Muntenegrului motive de a strica raporturile cele bune cu puterile învecinate. Tot așa cugetă el și despre despăgubirea pentru purtarea rebelului. Mai delicată i se pare cestiunea Dardanelor în pace și în rebel, cu toate că și în privința acestora nu este de tot nelinișcit. Vorbind despre Dardanele a făcut o descoperire, care nu va face impresiune plăcută la unele dintre cabinetele europene. Acı pune Bismarck în perspectivă posibilitatea unui rebel nou. Unde și cu cine, nu spune, dară fiindcă vorbea de libertatea drumurilor de apă pe Dunăre și pe Marea-Negră și strimtorile ce lăgă pe această Mare cu Marea Mediterană s'ar vedea indicată Anglia și Austro-Ungaria. În decursul vorbirii sale, Bismarck se silește a muia ascuțișul indignității la rebelul viitoriu, amintind de mijlocirile Germaniei între Austro-Ungaria și Rusia, și în timpul din urmă între Anglia și Rusia.

Chiar muiarea acăsta se înăspresce cătră sfârșit, atingând într'un mod foarte fin corda unor eventualități, la cazul când conferența ce are să se întrunescă pe la jumătatea lunii lui Martiu nu ar da rezultatele așteptate. Discursul cancelariului german

se învârtă în numeroase variațiuni în giurul păcei, dară dintre cuvintele cele multe pacifice transpiră un spirit marțial.

„N. fr. Presse” și „Fremden Blatt”, apretând discursul lui Bismarck nu 'l află mai pacific. Cea dintăiu vede că Germania 'și rezerva mână liberă în cestiunea orientală față cu Rusia și că Germania a luat însași cestiunea orientală a mână. Gasesce, mai departe, că vederile Germaniei sînt aceleși în cestiunea orientală, cari sînt și ale Austro-Ungariei. Ceea ce face, înse picantă apretierea numitei foi este părerea, că discursul lui Bismarck are un ascuțișu îndreptat spre Rusia. Cea din urmă, adevcă „Fremden-Blatt”, speră în urma discursului, că Germania nu va împedea pe Austro-Ungaria, când va pași cu totă ponderositatea la realizarea intereselor sale austro-unguresci.

Am puté continua cu trecerea în revistă a mai multor foi considerabile, între cari și „Times” din London, cari se ocupă cu discursul lui Bismarck. Constatăm înse pe scurt, că și foia engleză nu deduce din discurs, că pacea ar fi mai asigurată.

Încheiam dicend: că de și Bismarck a retăcut mai mult decât a spus, răspundend la interpelațiunea în cestiunea orientală, a spus destul spre a sterni nelinișce, și spre a arăta destul de la înțeles în ce situațiune se află încă Europa.

Resbelul.

Sibiu, 10 Februarie v.

Despre neconținutele mișcări de trupe rusesci în România se scrie din Galați la „Pol. Corr.” următoarele:

Transporturile neconținute de trupe, ce vin din Russia, nu mai trec Dunărea, ci se concentrează la Seret. Nu mai încapă nici o îndoială, că începând de la Pașcani, preste întreaga vale a Seretului coboră colone rusesci și

chiar în Adjud, Ocna, Focșani, Furceni, Rimnic și spre nord de la Ploiesci se fac pregătiri pentru de a concentra mase mari de trupe. Pe linia Bender-Galați, care până acum nu s'a folosit mai de loc pentru transporturi militari, s'au avisat 30 batalioane, și în Galați-Brăila au și sosit cuartirarii pentru aceste trupe. Pentru sucursul armatelor rusesci, ce se află în Turcia, aceste transporturi la nici o întemplantare nu sînt destinate; este așa dară prea motivată nelinișcea, ce se simte în România față de aceste preparative grandioase. De altă parte în Bulgaria se îndeplinesce e retro-concentrare cătră Dunăre a armatei ruse. Fortărețele turcesci de pe lângă Dunăre nu s'au predat încă trupelor rusesci; în puține zile însă toate pedecile, ce se opun predărei, vor fi învinse, și apoi poziția rusescă, luată dealungul Dunărei, va fi foarte tare și prea potrivită pentru o eventuală basă de operațiune, îndreptată cătră apus. În cercuri militare rusesci s'a și vorbit despre aceea ca, o parte din armata rusă, ce se află în Armenia (circa 20,000) să se comandeze la frontariile țerei românesci, pentru a schimba pe corpul X, care până acum a fost postat la țărmurile Mării negre.

Scirile ce vin aci din Rusia sînt mai pre sus de ori ce îndoială, că acolo se fac năue încercări militare, ca și când s'ar face preparative pentru un nou rebel.

Comercianții, care vin aici din Taganrog și din Rusia medie, pentru a lega érași relațiunile de comerț, întrerupte prin rebel, povestesc numai despre preparative de rebel, despre concentrarea de trupe etc. etc. În Rusia recrutarea n'a decurs nici odată cu astfel de ușorătate și precisiune ca acum. Tineri de toate clasele se anunță pentru serviciul militar. Afară de aceste se observă o continuă dislocățiune de trupe cătră frontariile de sud. S'ar puté chiar dice, că mișcările militare nu mai acum au devenit generale. Este foarte consult a privi

eventualitatea prea probabilă, că, înainte de a trece puține săptămâni va fi concentrată în România o nouă armată rusescă de 130,000 ómeni, la spatele căror se adună puternice corpuri de rezervă în Basarabia. Deocamdată este de ajuns faptul, că între Adjud și Ocna, în valea Troțușului se fac dispozițiuni pentru construirea unei tabere și că se vede o activitate foarte vióe militară, ceea ce de altmintrea se întemplantă și în Muntenia, spre međa nópte dela Buzeu și Ploiesci.

Revista politică.

Resultatul votărei dela 19 Februarie n. în casa deputaților din Budapesta a îndemnat pe diarele din Budapesta la numeroase repriviri, din cari se vede că învingerea guvernului nu este o învingere splendidă. Viitorul cabinetului din Budapesta este descris în reprivirile diarelor după colorile partidelor, căror aparțin diarele. „Pesti Napló”, și „Közvélemény” declară guvernul de resturnat și cel din urmă dice ca „astădi s'a cântat un păreștas îndoit: unul pentru Papa din Roma și unul pentru cel dela Debrecin”. „Kelet Népe” încă intră în acordul opozițional, prognosticând opozițiunii victoria sigură, dacă va stăruí cu bărbăție în direcțiunea ce a luat.

Congresul încă nu este asigurat. Rusia încă n'a răspuns, dacă primesce sau nu congresul întrunit în Baden-Baden. De altă parte Rusia nu ia îndestulă considerațiune pretensiunile Austro-Ungariei în privința Bulgariei; din contră, organe rusesci administrative lucră din toate puterile la regularea administrațiunii bulgare și la pregătirea candidaturii unui principe, Battberg, fiu al principelui de Hessen din căsătoria morganatică și nepot al țarului, pentru tronul Bulgariei.

În fine din Berlin se ridică o voce pentru Basarabia. „Post” într'un articol mai lung vorbind despre atitudinea Rusiei acum în urma rebelu-

FOIȚA.

Stegarul republicii franceze.

(Urmare).

În momentul, în care Sedanul deveni grópa imperiului, acest partid luă în stăpânire și puterea publică ca o mostenire îndreptătită, până aci detrasă. În incurcătura urmată prin scirea spăimântătoare despre capitulațiunea ultimei armate mari pe câmpul de răsboiu, Gambetta îndemna cu cea mai mare energie la hotărîrea, a proclama republica, a declara dinastia Napoleon ca depusă și a forma un regim provisoric, care să considere „apărarea națională” de ținta principală. La 4 Septemvrie s'a întemplant acăsta. Gambetta merse ca un triumfator cu deputații opozițiunii prin strădale Parisului la casa cetății, întimpinat de aclamarea unei mulțimi îndeșuite. Din regimul ce se institui aici numai decăt, ales din unspre-dece deputați, făcea și el parte ca ministru de interne. Imperiul nu mai era, însă re-

publica, care reinviă, avea să se întărescă în focul luptelor și biruințelor și acăsta era noua ambițiune a acestei naturi pătimașe.

Spre a puté acăsta, el se gândi la ridicarea glótelor poporului francez de când cu marea revoluție; și mai mult se gândi el la măestria de răsboiu a generalului Grant, ridicat la rangul de president al republicii americane. Numai cu un an mai înainte, ca și când l'ar fi îndemnat o presimțire de cele ce să urmeze și ce'i era ursita, el scrisese în „Revue Politique” un articol strălucit despre Ulysses Grant, parte spre a'l glorifica ca pre un mare cetățan al republicii libere, parte ca pre un beliduce genial. Dacă cetim astădi acăsta descriere a sa despre faptele lui Grant, să nu fim supriși cugetând la rolul lui Gambetta când cu răsboiul din 1870? Nu este óre ca un program despre aceea ce el voia, după ce din advocat deveni creatorul, cărmaciul și conducătorul, supremul beliduce al apărării naționale? Și încrederea în sine, energia, ideea tinerului advocat trebuie că a în-

fluențat așa de puternic asupra colegilor sei de la regim, încât în adevér i-au incredințat puterea suverană a unui dictator pentru regim și apărarea națională în provincii. Cu acest decret în buzunariu, decret, care îl ridică la rangul de Domn absolut al Franciei afară de Paris, Gambetta se incredință la 7 Octomvrie unui balon, care'l putea duce, el nu scia uade, care în avéntul spre speranțele cele mai mărețe 'l putea arunca în prăpastia morții celei mai miserabile și mai înspăimântătoare.

Astfel de bravură de curagiu personal deschidea cariera estraordinară, pe care însuși și-o creă ca apărătoriu al patriei.

La Montdidier Gambetta ajunse norocos pe pământ cu balonul seu. În 9 Octomvrie el era în Tours, unde și aședă residența sa, regimul seu, cuartirul seu general. Din Paris adusesese o proclamațiune, care anunța Franței misiunea sa; ea era subscrișă de toți membrii regimului din Paris. Îndată se îngriđ de publicarea ei. El vorbea aici cu cuvintele înflăcărare ale

entuziasmului, ca odinióră Danton, când jurase a elibera patria. „Înainte de toate, Francezi”, se dicea aci, „este să nu mai cugetați la alte ocupațiuni decăt la răsboiu, la luptă până la cuțit. . . . Tóte mijlócele, cari sînt colosale, trebuie să le punem în lucrare. . . și în sfârșit să declarăm sərbătorește răsboiul național. . . . Să ne sculam cu glóta — —!”

Cuvintele înflăcărare, și în curénd le puteai vedé urmate de fapte. Patru zile după sosirea sa în Tours și cele dintăi decrete de organizațiune a lui Gambetta apărură; lista obicinuită de înaintări basată pe timpul de serviciu se suspendă, decretându-se libera înaintare a oficierilor după prestațiunile lor. Urmară hotăriri despre noua formare a armatei în toate provinciile, despre îndepărtarea proviantului care ar puté hráni pre vrășnaș, despre organizațiunea răsboiului obstesc, întreruperea și nimicirea mijlócelor de comunicațiune la apropierea vrășnașului.

În 2 Noemvrie s'au conchiemat toți ómonii destoinici a purta arme dela 24—40 ani, introducându-se astfel în-

lui și înfățișându-o cam nedemnă de încrederea ce a arătat Germania Rusiei, atinge și cestiunea Basarabiei. „Germania, dice „Post“, n'a pretins dela Francia vechea provincia imperială, Luxenburgul, pe care l jertfise cu puțin mai înainte de începerea resbelului (din 1870—71) pentru ca să nu neliniscască pe Europa pentru Belgia. Russia pretinde mica bucăciță din Basarabia, prin a cărei jertfire (din partea Rusiei) se liniscise Austria și Germania.“ „Post“ pune întrebarea în fine că ore Russia se va decide în cele din urmă a face și ea ca Germania?

„Monitoriul Romaniei“ de la 7 Februarie face o dare de sémă despre sosirea în capitală a d-lui cavalier Farini, trimisul regelui Italiei spre a anunța Domnitoriului urcarea sa pe tron, și a mulțami pentru simpatiile ce a arătat țera și suveranul ei, față cu doliul ce a încercat Italia.

Trimisul Italiei e însoțit de marchiz. L. Durand de la Penne, col. de geniu și d. C. Canevan, căpitan de stat major.

D. Farini a fost primit în 6 c. pe la ora 1 d. a. la palat, în audiență oficială, de către Domn. Trimisul Italiei cu ocazia acelei audiențe a predat Domnitoriului scrisoarea regelui Italiei.

Pregătirile militare engleze în insula Malta iau din și în și un caracter mai serios, în cât se pare a nu mai fi departe timpul, în care va juca și Malta un rol important. Numărul trupelor engleze, ce sosesc în Malta, crește continuu, după nise raporturi primite din La Valetta. Insula noastră, dic raporturile, e inundată formal de fantasticele costume ale soldaților. În fie-care și se întreprind eserciții de dare la semn așa de puternice, în cât părăesc geamurile de la ferestre, casele tremură cum se cade, iar Valetta apare învălă deplin în fum și neguri. Se edifică mereu barace numeroase, spre adăpostirea regimentelor ce se astéptă. La 5 ale l. c. au sosit aici două vapore engleze, cari aduceau pe bord nu numai trupe, ci și lanțuri de tot felul, instrumente de măsurat și torpile. De câte-va zile au început a se așeza torpile în jurul insulei, anume în strimțoarea dintre Sliema și Valetta. Sliema zace afară de fortificațiunile cetății, departe de o jumătate oră de la Valetta, capitala insulei Malta.

Din Atena se semnaleză următoarele: Guvernul grec a fost informat, că locuitorii grecesi dimpregiurul Karditei în Tesalia, au fost masacrați de către Cerchezi. Asemenea vestese raporturi oficiale din Rethime (Creta), uciderea familielor grece de către cete înarmate de Turci.

armarea generală. Batalioane de lucrători și glôte de voluntari s'au pus sub organizație, toți inginerii, arhitecții, ampoiții, după trebuință, s'au pus la dispoziția apărării țerei și în sfârșit s'a dispus formarea de taberi în 11 locuri ale Franciei.

Așa eșiră în faptă sub agitația răsboinică, ce răspândia cuvântul și împintenarea sa noul corpuri de armată, de el decretate, ca din pământ. Din sfârșiturile corpului tocmai bătut lângă Orleans se născu armata de Loire, care în curs de șese săptămâni sporî la 180,000 soldați și care mai dispunea încă și de forțe mari de artilerie și cavalerie. În același timp se formară și celelalte 12 corpuri nouă de armată, care porunci el a se face și cari numărău la olaltă aproape o jumătate milion luptători cu 1400 tunuri. Aprópe jumătate din această armată se afla deja în Noemvrie pe câmpul de răsboiu, bine cu reu, așa că de când cu stăpânirea lui Gambetta în fiecare și sporia șirul cu 5000 ómeni și 2 baterii. Gata era pe atunci și armata de nord; masse de voluntari se strîngeau

Guvernul s'a grabit să comunice faptele acestea marilor puteri hotărînd tot deodată, ca armata regulată, să se rădice la 50,000, ér forțele marine la 10,000 soldați. Armarea se continuă cu mare zel.

Alegerea papei s'a făcut de astă dată mai ingrabă decum se aștepta. Pater Pecci, după cum anunțiarăm în nrul trecut, cardinal și episcopul dela Perugia, fu ales și astăzi șede pe scaunul papal purtând numele de Leon XIII. Opiniunile asupra noului papă se întrunesc a-l caracteriza de un om moderat și de un papă de tranzițiune. Ori ce opiniune în direcțiunea această este pripită, pentru că avem nenumărate exemple până și pe repositul Piu IX, că tiara papală schimbă caracterul celor ce și acopere crescutul cu ea și chiar din liberali face încărnați reacționari.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Budapesta, 20 Februarie. Despre votarea de marți află de prisos a ve scrie, de ore ce veți fi aflat cu prisos detaieri despre dēnsa precum și despre rezultat. Va fi cu toate aceste interesant să știți, că impresiunea votării încă nu s'a sters de loc din inimile celor ce au participat, activ s'au pasiv, la dēnsa. Guvernul și partida lui și dă aer că nui pasă și că triumfă pentru victoriă; triumful inse este cu drojii amare în fundul inimilor triumfătorilor.

Pressa opozițională este cu totul în altă pozițiune. Aderenții ei au ramas la votare cu 36 voturi în minoritate, dar ei sânt adeverații triumfători. Pe fețele lor se oglindéză siguratatea despre aprópele lor viitoriu. Ómenii acestia și merită triumful, nu pentru principiile lor, căci veniți la putere, nu cred că ar fi mai buni, ca antecesorii lor, dar pentru activitatea lor în care stăruesc pentru de a și înmulți numerul partizanilor.

Sasii „D-vóstră“ și românii au votat mare parte cu guvernul. Pentru ce este cu atât mai greu de explicat cu cât motivele póte nici votanții nu le cunosc cu siguratate. C. Gebbel și-a motivat votul seu. Eu unul inse nu l'am înțeles și nu l'înțeleg până în ziua de astăzi.

Amintisem de activitatea opozițiunii, aflându-o laudabilă și scăpaiu din vedere o împregiurare, care mi justifică apreiurarea stărúirii opozițiunii de a se sporî: nu o presentéză însă într'o lumină cu totul favorabilă. Mi s'a spus dintr'o parte, că are să apară în Kőzvélemény un document subscris de „Tizza Kálmán“, prin care acesta cere dela rege demisiunea sa.

în Vogesi și la Dijon; repede înainte și înființarea de tabere de esercițiu, colosal proiectate, în diverse puncte ale Franciei. Astfel Gambetta ca ministru de răsboiu putea privi cu mândrie asupra faptelor sale, și cea dintâi luptă a legiunilor sale deveni însemnată prin importanța ei morală. Armata de Loire sub generalul Aurelle de Paladines impinse pre Bavarezi la Coulmiers și reocupă cetatea Orleans mainainte perdută. Biruința de și n'a fost însoțită de o acțiune puternică, Gambetta o sciú totuși exploata înțeleptese, arătând succesul spre a ridica încrederea poporului și a tinerei armate. Gambetta îndemna necontentit la fapte, la atacuri și mai că se consuma în lupta dîlnică, ce avea să pórté cu beliducii prea târđii. După planul seu ar fi urmat începénd dela Loire un marș triumfal al trupelor sale până la Paris, spre a apuca aici pre Germanii întré două focuri și a-i nimici.

Dar lui i lipsiau spre această generalii destoinici și ascultători.

Pe câmpul de răsboiu nu se fa-

Se înțelege documentul este apocrif și are tendența de a pune, după cum dice proverbiul, pupăza pe colac, de a face haz de cerbicia lui Tizza cu care se ține de fotoliul ministerial*). Acesta este esces de zel și escesul este nerecomandabil dacă nu condamabil, ceea ce póte strica partidei opozițiionale.

Desbaterile speciale a proiectelor vamale au puțin interes și nu le urmăresc continuu. Când voiu afla însă ceva interesant și pentru depărtare nu voiu întârđia a ve comunica.

Bismarck a fost un „Iupiter tonas“ de astădată. Impresiunea răspunsului seu întrece pe cea de care vorbiu la început. Despre această de altădată.

Din senatul României,

O cestiune de interes și pentru străinătate s'a desbătut în Bucuresci în ședința senatului dela 1 Februarie. Este vorba de reprezentanții României pe lângă cabinetele din străinătate. Pentru a cunosce publicul nostru această cestiune mai de aprópe reproducem după „Pressa“ unele discursuri mai însemnate, rostite în ședința sus indicată.

Ședința de la 1 Februarie, 1878

Ședința se deschide la 2 ore după amiazi, sub presidenția dlui Dim. Brătian.

D. raportor Pișca dă cetire raportului asupra următorului proiect de lege votat de Cameră:

„Art. I. Articolele 41 și 42 din legea organică a ministeriului afacerilor străine, modificate prin legea din 26 și 28 Februarie 1877, sânt restabilite.

„Art. 2. Ori-ce alte dispozițiuni contrari legeri de față sânt și rămân desființate“.

D. vice-presedinte: Discuțiunea generală este deschisă.

D. B. Boierescu: D-lor senatori, dreptul de reprezentațiune a unei țeri este un drept fórte însemnat, este esercițiul celei mai însemnate părți a suveranității unei națiuni, este ceea ce se chiamă suveranitatea națională. Prin urmare, ori ce Stat, care este suveran, sau aspiră de a fi suveran, póte să se pună pe acest tórám, daca nu este încă admis în dreptul public al Europei. Utilitatea dar a acestui drept este recunoscută în toate părțile, și de noi toți; cu toate acestea, voiu avé onórea a vorbi contra acestui proiect de lege, tocmai în interesul acestui principiu important și voiu ruga pe Senat să nu l primescă. Căci d-lor, pentru noi Români, de și era un principiu de a avé reprezentanți în străinătate, chiar înainte de proclamarea independenței; de și acestia au existat chiar în timpii când acest drept nu era încă regulat, când reprezentanții noștri nu erau recunoscuți de puteri

*) A apărut în Kőzvélemény nr. 51 ca articol de fond. Red.

în mod oficial, cu toate acestea, noi tot n'am încetat de a menține dreptul nostru de reprezentațiune și a-l esercita desvoltându-l treptat.

Apoi, dacă în acele timpuri, înainte de a ne fi proclamat absolut independenți, și am lucrat continuu spre a ne afirma și esercita acest drept de suveranitate, cu cât mai mult ar trebui să lucrăm așa astăzi, când ne-am declarat Stat independent și când așteptăm a ne vedé ast-fel recunoscuți de totă Europa!

Ei bine, proiectul ce ni se presintă astăzi de a merge tot în vechiul făgaș cu reprezentațiunea noastră în străinătate, nu mi se pare că corespunde la scopul ce trebuie să urmăim cu toții, adică de a face ca suveranitatea noastră să nu mai rămâie numai un principiu și un drept recunoscut numai între noi, ci să fie recunoscut și de puteri și să între ast fel în dreptul public european.

Încă din timpul când puteam data revînvierii noastre națională, adică de la 1858 încóce, s'a căutat tot-d'a-una de a avé reprezentanți dacă nu oficiali, cel puțin oficioși, ca printr'acosta să fie o afirmare tacită a recunoscerei noastre de a avé o reprezentațiune și pe de altă parte de a puté satisface diverse trebuințe.

Așa dar s'a voit să se alieze aceste două trebuințe, pe de o parte recunoscerea dreptului nostru de reprezentațiune, și pe de alta satisfacerea unor necesități, acelea spre esemplu de a apéra diferitele noastre interese. Acesta a fost motivul atunci pentru care s'a găsit un termen mediu, acela de a se face o reprezentațiune, prin care s'au creat usuri diplomatice. Acesta era pozițiunea acestor reprezentațiuni; ast-fel a fost la Constantinopole și în cele-lalte atate: caracterul seu nu era bine recunoscut. Acesta este veritatea, pot să o declar acum fără nici un inconvenient; și dacă reprezentațiunea noastră putea să răspundă la misiunea sa, această era mai mult prin importanța persónelor ce ne reprezentau. Acesta este faptul, această era starea agenților noștri, și ast-fel ministeriul de esterne, printr'o lege posterioră, a determinat numărul lor, găsind deja existența lor, prin urmare a venit numai să stabiléscă agențiile trebuincioase; nu i-a putut însă cualifica cu alt nume de cum i-a găsit, nume ce, în congresul de la Viena de la 1814 și în tractatul de la Aix-la-Chapelle, nu esistă, nu se vede prin arhivele diplomatice.

Numele de agent diplomatic nu este de cât o numire generică; această cualificare nu însemneză un reprezentante recunoscut oficial; această denumire nu i dá o calitate, o pozițiune în drepturile diplomatice din Europa.

Acéstă denumire, dlor, era recunoscută în corespondența diplomatică, ast-fel era cel puțin când am avut onórea de a fi la ministeriul de esterne. Din complementă însă, în corespondență se dedea agenților noștri numele de ministri de chargé-d'affaires. Prin urmare, cred că sânteti convinși că, nici cu numele, nici cu faptul, reprezentanții noștri nu avea caracterul de represen-

cură pași înainte, ba Orleans fu din nou perdut după o cumplită luptă nerocită și nici că mai putea fi vorba de a veni de la Loire în ajutoriul Parisului.

Gambetta din această cauză mánios dedú generalului Aurelle demisiunea și puse noué speranțe în generalul mai tiner Chanzy. Organizația continua fără pedecă, însă cu toate decretetele, tribunalele marțiale și măsurile ce Gambetta le aplica în desperarea sa, el nu putea lega norocul armelor de stégururile sale; nefericiri preste nefericiri nimiciră toate planurile sale, ori cât de multe inventă el din nou. Până și Bourbaki a cărui ivire lângă Belfort adéverat că provocă un moment de temere în Germania — unic în acest răsboiu — trebui se fugă în miserie la Șvițera; lui Garibaldi i se legară mánile, Chanzy fu împins spre Bretagne, Faiderbe respins la St. Quentin, și Parisul se predă în sfârșit învingătorului.

Cu toate aceste Gambetta voia continuarea răsboiului. El avea planuri noué; el combătea ori ce descuragiare

și spera a și forța norocul. Însă regimul din Paris nu împărția încrederea lui și încheiá pace. El provocă acum poporul într'un nou manifest înflăcărát, a da votul la alegerile pentru adunarea națională numai deputaților, cari nu vor aproba „un pact așa rușinos“; apoi publică un decret, care declara de anatemisati și nealegibili pre toți aderenții lui Napoleon, ori și cine ar fi ei. Pe aci era să se facă el dictator cu putere absolută, dar se împrotivi acestei ispite și la 6 Fair 1871 el depuse toate prerogativele, spre a deveni éráși un simplu cetățan. În zilele cele mai grele a patriei sale el s'a purtat cu o energie partriotică, care l ridica atunci mai pre sus de toți și după încercările până la extrem, el putea dice, că n'a reușit să facă imposibilul posibil dar că s'a reitors la simplitatea vieții private ca un adevérat „invins glorios“, altcum glorios ca acel dela Sedan.

(Va urma).

tanți ai unui Stat care are deplină suveranitate.

Prin legea d. 26 Februarie anul trecut s'au suprimat agențiile de la Belgrad, Roma, Petersburg și London; mie unul mi a părut rău de această.

Mai cu seamă că țera are trebuință de lucru și de luptă, până să ajungă a avea o pozițiune certă în concertul european.

Acum vine d. ministru de externe și ne propune ca articolele cari s'au suprimat atunci din legea organică a ministerului de externe, să se restabilească; cu alte cuvinte, ne cere să ne punem în pozițiunea avută înainte de reformarea acestei legi.

Eu, dlor, înțeleg ca, până la recunoșterea independenței noastre de către puteri, să menținem starea de lucruri esistență; cu toate că trebuie să spun că corectă nu este nici această stare; și dacă ar fi să imitam ce au făcut alte State, când se aflau în pozițiunea în care ne aflăm noi astăzi, ar trebui să nu mai avem nici pre cei-lalți reprezentanți în străinătate în pozițiune falsă de ași ci numai nisce geranți sau trimiși cu misiune estra-ordinară. Să nu venim tocmai ași să dăm un caracter de reprezentanți permanenți acelor a căror pozițiune continuă a fi anormală, și pot adăuga chiar umilitore! Pentru că să mi permită d. ministru a'i spune, că umilitore este pozițiunea unui agent, când nu figură între diplomații altor State. Și dacă am lăsat a continua în trecut această stare de lucruri, să nu uităm că, de la epoca desființării acelor articole de lege, și până în momentul când se cere reînființarea lor, s'a petrecut un fapt foarte important. Care este acel fapt? Este proclamarea independenței, careia trebuie să i dăm totă seriozitatea ce merită, menținând-o cu energie, și respectând-o ca o declarațiune a Corpurilor legiuitoare.

Așa dar, când am declarat în fața Europei că suntem un Stat suveran și independent, prin urmare nu mai putem gera afacerile noastre în străinătate prin agenți permanenți, de cât numai atunci când vor avea o pozițiune stabilită prin o lege după dreptul ginților.

Cum am pute să venim ași a cere prin o lege să ne întorcem la acea stare anormală? Această chestiune, am vădut din desbaterile ce am citit, s'a ridicat și în Camera și a produs o mare esitațiune, ceea ce a făcut pe d. ministru de culte, care atunci reprezenta pe d. ministru de externe, să declare că are dreptate oratorul care prezentase tocmai observațiunile ce le-am făcut și eu acum, și că ministerul nu ține la acest proiect, ci dacă voesce Camera l'pote înlocui cu un credit.

Veniți și cereți un credit pentru trimiterea unei misiuni estraordinare, dar nu veniți să cereți reînființarea de reprezentanți permanenți în condițiunile lor de până acum.

Eu cred ca ar fi o mare greșală să votăm această lege. Iată că guvernul ar trimite o persoană sub nume de agent diplomatic. Agent diplomatic nu înseamnă nimic. Ce ar fi el? Ce numire i s'ar pute da? Agent diplomatic este totul și nu este nimic. Până acum în lumea oficială, această denumire înseamnă nimic, nu definește nimic.

Dacă am trimite astăzi pe un agent cu scrisori de creanță, cu caracterul de reprezentanți permanenți, ce nume i s'ar da în virtutea acestei legi? Apoi această lege crează agenți fără nume și nerecunoscuți de reprezentanții oficiali pe lângă acele cabinete. Ar continua dar a avea acest caracter nedeterminat, fără nume, nerecunoscuți în lumea oficială; și această când?... Acum când ne-am declarat independența, când ne afirmăm în fața Europei că suntem suverani! Până nu se va recunoșca suveranitatea oficială, nu putem avea reprezentanți oficiali; și atunci încă vom trimite numai pe lângă acele guverne cari ne vor recunoșca suveranitatea oficială și caracterul acelor reprezentanți. Și nouă ne rămânea în urmă să dăm numirea pe care vom voi. Negreșit că vom imita pe Statele mici ca Grecia și Belgia, și nu vom crea ambadori, cari să trimit numai de Statele mari și costă cheltuieli multe; dar vom crea o altă serie de reprezentanți, cari va costa mai puțin bani. Până atunci însă nu putem face nimic.

Ce să facem însă în momentul de față?

Am spus d-lui ministru de externe; dacă voți să fiți corecți cu noua față a lucrurilor nici acești agenți, cari sunt în ființă, nu sunt la locul lor, nu sunt corecți, și ar fi trebuit să-i retrageți sub diferite numiri de concediu și altele, ca să rămâie numai agenți de afaceri, pentru că este o pozițiune falsă, când o țera se declară independentă și guvernul continuă de a urma cu reprezentanți pe lângă un guvern care nu-i cunoșce de reprezentante cu caracter diplomatic și oficial.

Apoi nu vedeți că espuneți la umilitate, nu numai pe persoana care este acreditată, dar și pe țera?!

Mi se va răspunde: dar ce să facem în fața necesității? Avem trebuință ca țera să fie reprezentată. Aci previu obiecțiunea, recunoscând că trebuințele sunt așa de însemnate, mai mult poate ca nici-odată, țera are nevoie să fie reprezentată în străinătate, pentru ca să se apere interesele țerei și să ajungem la scopul pe care-l avem cu toții, adică să fie recunoscută independența noastră, exercițiul suveranității noastre internaționale; — apoi pentru această trebuie să creați trimiși estraordinari, cari nu au caracterul permanent. Faptul nu-l contest, există trebuință; însă modul cum se indeplinește această trebuință, este necorect.

De aceea m'am mirat când am vădut că se cere să restabilim agenții la Roma, la Petersburg și la Belgrad, pe când noi nu suntem încă recunoscuți ca suverani de nici o putere în mod formal.

Ei bine, până atunci trebuie să trimitem trimiși estraordinari, cari să meargă cu un caracter provisoriu, cu o misiune ad-hoc, și cari vor aduce servicii, fără însă a aduce nici o vătămare, căci misiunea trimisului estraordinar poate să fie cât de lung, fără genă, de oro-ce având un caracter provisoriu, pozițiunea lui este mai mult facilă pe lângă curțile pe lângă cari este acreditat; și să fie trimis acolo unde să fie crezut că va fi bine primit.

Agenții, cari au un caracter permanent în condițiunea de până-acum, genăză foarte mult, nu numai pe guvernul care-l trimite, dar produce dificultăți chiar pentru guvernul pe lângă care sunt acreditați acești agenți diplomatici; căci, pe de o parte aceea putere ar vrea să fie bine cu noi, pe de alta se teme de ceilalți reprezentanți diplomatici, cari, când ved că între densesi este o persoană profană, care n'are un caracter bine stabilit, fac observațiuni.

Nu vedeți ore, cât rău faceți și inconveniente la cari dați loc, când trimiteți ca un reprezentant permanent pe o persoană care nu poate să aibă încă calitatea de agent permanent, admis în mod oficial, înainte de a se recunoșca independența?

Lucrul se poate îndrepta, necesitatea momentului se poate satisface, n'are de cât să vie guvernul să ceară un credit, cu o lege specială, și cred că și Senatul și Camera vor fi unanime ca să-l voteze, fiindcă nu poate să se consteteze guvernului necesitatea de a trimite reprezentanți estraordinari.

Rog der să se mărginescă guvernul numai aci. Odată ce independența va fi recunoscută, odată ce vom avea un loc între națiunile europene, atunci va veni cu o lege, în care să se lămurească și să fie pusă pozițiunea, drepturile ca și obligațiunea reprezentanților nostri în străinătate, o lege, în care să se vorbească și de numele care trebuie să li se dea; și atunci reprezentanții nostri se vor prezenta cu o pozițiune bine definită în străinătate. Pentru aceste considerațiuni, și numai din acest punct de vedere, cred că nu este bine să votăm această lege ce se prezintă ași, și să rugăm pe d. ministru ca să vie cu o lege de credit estraordinar, ca să se înființeze nisce trimiși estraordinari, cari să răspundă la necesitățile timpului.

(Va urma.)

Varietăți.

* (Împăratul Austriei și refugiații turci). Din Paris se scrie către „Allg. Ztg.“ cu data de 23 l. c. „Împăratul Austriei a însărcinat pe ambadorul său de aici, ca să împartă refugiaților lipsiți, suma de 10,000 floreni; însărcinarea a fost

îndată îndeplinită de către personalul ambasadei austriece.

* (O adunare estraordinară a comitetului comitatens din Sibiu) s'a conchelat pe 28 Faur n. La ordinea zilei: Alegerea din nou a comitetului central cogens. Emisul ministrului r. u. de interne Nr. 2518 respective observările ministrului relative la decisiunile aduse în ședința comitetului central din 28 Decem. n. și zilele următoare. Emisul ministerial cu privire la alegerea amplotiaților în Sas-Sebeș, emisul la fondul de pensiune a amplotiaților din Sibiu și Sas-Sebeș, pro 1878. Petițiunea comunei Poplaca pentru a fi încorporată la cercul central al Sibiului și câteva obiecte mai mărunte.

* (Bal). Societatea de lectură „IULIA“ a junimei române de la universitatea din Cluj va arangia un Concert declamatoric-musical împreună cu joc, în sala Redutului.

Prețul unui bilet de intrare 1 fl. 50 cr. de persoană; 3 fl. de familia de doi membri, er' pentru membrii ceilalți 1 fl. dela fie-care; — un bilet de ferestră 1 fl. 50 cr.; era unul de galerie 1 fl. v. a.

Contribuiri maritimose în favorea societății de lectură se primesc cu multamită.

* (Redeschiderea pasului Turnu-Roșu). Direcțiunea de contumă în Turnu-Roșu a telegrafat gremiului comercial de aici, că cu începerea dela 21 Faur n. pasul s'a deschis pentru persoane și cară cu cai, în urma dispozițiunilor ce s'au luat spre a mărgini bóla de vite ivită în România.

* (Statua lui Stefan cel Mare). Comitetul înființat la Iași pentru rădicarea statuei lui Stefan cel Mare anunță, că a încasat suma de lei 86,879, bani 84.

* (Arborele Assa-Mussa sau bastonul lui Moise). — Diarului „Noul Timp“ se anunță din Tashkend, că muzeeului local din Karakol i s'a trimis din nou un interesant esemplar din specia de arbori, așa numită „Assa Mussa“, adică bastonul lui Moise. După tradițiunile de acolo, Moise a scos cu un baston din lemnul acesta apă din stâncă, când trecură Israeliții prin pustie, și tot cu acesta a împărțit valurile la trecerea sa prin marea roșie. Din cauza această arborele se ține de sânt, și e întrebuințat de către Molahi pentru bastone. Foarte memorabilă e o însușire a acestui arbore: În stare de verdete e fragil preste măsură, așa în cât nu ai lipsă de instrumente spre a-l rupe, l'poți frânge ușor cu mâinile și-l poți tăia cu un cuțit ordinar; uscat însă, trunchiul se întărește atât de mult, în cât bastonul cel mai subțire nu-l poți frânge, de cât cu ostâncelă. Întrebuințat ca lemn de foc, Assa-Mussa, sau bastonul lui Moise, dă o flacără luminosă și o căldură mare. El crește pe înălțimile de la Tianșan, în locuri cu isvóre și bălți mlăștinoșe.

PARTEA SCIENTIFICĂ și LITERARĂ.

Principii și fundamente de ortografia daco-română.

(Urmare.)

U, unde este cu ton înalt, și nu stă sub regula generală arătată prin seamă, trebuia accentuat prin semnul ascuțit, d. e. dū-to te dū, número, ústuru, tînetu etc.

După us semnul greu se pune în a treia persoană din singulariu a preteritului perfect din indicativ: batú, tacú, de aci și fini apoi și laudă pentru identicitatea persoanei și a timpului.

În literatura cu cirile asemenea s'a pus semnul greu pe: $\lambda\delta\lambda\zeta$ notó $\beta\epsilon\eta\iota$ mai rar $\beta\epsilon\eta\iota$.

Ore este aci o imitațiune pură dela Italiani, cari au: amó credé, senti, sau întru adevér este la noi pentru u și ton înalt și ton greu, sau afund?

Cât pentru mine póte că n'am auđiu bun ca să afiu diferența la u întră son înalt și greu, eu nu-l afiu nici după rostire nici după gramatică.

Eu în: batúși batúși batúși batúsem etc. în: venii venii veni venirám, venisem, — afiu tot un son, și anume cel înalt.

T. Cipariu (Gram. p. 162.) scrie batúram, batúși, batúși, batúsem cu semn ascuțit și apoi batú cu semn greu, așa precum e datina generală. Pentru ce nu toți u, cu semn greu, — sau cu ascuțit?

La Italiani rămân și vocalele și consonantele tot cu acel son, și pentru acesta pot ține de caracteristică a treiei persoane, semnul greu.

La noi în verbele de a 4-a conjugățiune acel i adese-ori se strămută în x atunci când i premerge s original d. e. parasi, urgisi, și după r, urí, omorí, etc. și apoi când d, t sau inmoiát: auđi pađi etc., și dacă odată semnul greu s'a primit de caracteristica preteritului în a treia persoană, nu-i consecuență a-l strămuta în circumflex.

La conjugarea I-a acest semn greu de a face nu numai cu tonul cí și cu sonul, pentru că á înalt din mancăi s'a strămutat în x, $\lambda\delta\lambda\zeta$, unde era póte fi numai $\lambda\delta$ înalt.

Pe acest $\lambda\delta$ aflăm încă și în: noi $\lambda\delta\lambda\zeta$, și îndată a încetat a fi caracteristica preteritului în a treia persoană, — ba pe x tot asemenea lu aflăm în: $\lambda\delta\lambda\zeta$ $\lambda\delta\lambda\zeta$ etc.

Deci a cădut analogia Italianilor; cu cirile în toate conjugățiunile te ajungi cu sonul greu: $\lambda\delta\lambda\zeta$ $\lambda\delta\lambda\zeta$, $\beta\epsilon\eta\iota$, $\lambda\delta\lambda\zeta$, $\lambda\delta\lambda\zeta$, $\lambda\delta\lambda\zeta$ cu litere nu, pentru că se strămută vocalele și consonantele, pentru că nu suntem încă în curat cu semnele și sonurile.

Strămutarea lui u în x, încă e de însemnătate.

La toate verbele de a 2-a și numai la cele regulare de a 3-a conjugățiune, participiul preterit se formeză în tu ta, d. e. tăcut, făcut: din acest preterit, ce este și adjectiv, se formeză de regulă alte adjective și unele substantive, terminate în oriu, oaria, — și atunci u înainte de t se strămută în x, d. e. batutu, batutoriu, facut, facutoriu.

La verbele irregulare d. e. curgere, cursu, stoarcere storsu, ungere unu, adjectivele nu se formeză din preterit, ci dela infinitiv (Cipariu p. 155.) mutând pe e în u, curgutoriu, storcutoriu ungtoriu, cari până acum de regulă s'au scris cu e în loc de u temetoriu curgetoriu întrecetoriu (esplicându-se ca g, c, înainte de x se facú r și k) și mulți au pus accentul greu pe acest x, fiind fără son și silabă scurtă. — În tot modul lucru pistrit.

Rar, dar totuși se află substantive în tura, și dela preteritul verbelor irregulare în privința formării participiului trecut, d. e. $\lambda\delta\lambda\zeta$ (cărare pre scurt pag. 74) și eu încă am auđit cuvintele: întorsatura, unsatura, scursatura.

Acest x din u nu se póte ignora pentru că vine destul de adese-ori, și cu x, cu e nu se póte scrie, pentru că aci nu e son înalt sau greu; unde vine c, g, a scri pe x cu a era nu póte fi bine și semnul scurtării nu póte să ajute nimica lui e=x.

Etimologistii nu se pot lăsa de acest u, dar trebuie să aibă semnul cuvenit; fonetistii rigoroși au lipsă de literă separată pentru x derivat dintote vocalele, dar neformând această, cu ce vocală să-l scrie?

Cele ce nu le-am deslegat în decursul acestui tractat până aci sunt în legătură cu alte pertractări ulterioare, deosebi asupra semnelor.

1) Semnele și vocalele în ortografia societății academice române.

Nu am alt isvor pentru de a cer- ceta judecata societății academice ro- mâne despre ortografie decât Archi- vul la pag. 597, unde se dice, că so- cietatea și-a stabilit un mod provis- oriu de scriere pentru publicarea ana- lelor și altor lucruri ale sale.

Societatea a primit semnul acut, semnul greu și semnul circumflex ^ și apostroful '.

Semnul acut îl pune: 1. la verbe în infinitiv: a laudá, a vedé, a vení. Bine, când sonul e înalt și vo- calele rămân neschimbate în alte so- nuri.

Dar ce e de făcut la verbele de a 4-a conjugățiune, unde i sună ade- seori í, și unde d, t, sună z, u, și apoi s sună curat?

Din esemplul adus: a auđí se vede că nu s'ar face diferență, dar' nu s'a băgat de seamă că di și ti: a prepađí, a pasí a gatí sună și z, c, u, x: ađz, pađz, gađz. — sau să silim în tóte pe x a fi í? Mai rămâne r, cu a o- morx, vèrx și rămâne încă derivarea sonorilor consonantelor; prin urmare regula nu e esactă.

2. Semnul acut 'l pune la imper- fecte pe laudá, vedeá audiá.

Acésta e reu. Adevérat că în cele de 1-a conj. e sonul intonat, și încât numai atáta ar fi de observat, e bine cu acut, dar aci sonul e înalt după altá natura, nu după acea a infini- tivului, ci pentrucă sânt doi: a—a con- trași; deci nu numai pentru contra- gere, ci și pentru intonarea u duor a, e de lipsă semnul circumflex, carele tot deuna înalță vocalele contrare, deci: laudá.

În: vedeá, audiá accentuarea nu e de lipsă, pentrucă aci ea face un dif- tong, și diftongii nu se accentuează. Altcum audiá e scris si reu, nu nu- mai după rostire căci nu se aude a pur, ci și după etimologia: (audiebat) prin urmare trebuie scris: audea. În Archiv ici coela se află astfelu d. e. la pag. 596 curatiea.

3. Semnul acut il pune la sub- stantive prelungite.

Dacă este idea de sonuri lungite și respective intonate, precum se vede din esemplele: léganu móra, apoi aci nu aflăm sonuri prelungite ci difton- gite; și indatá ce un son, o vocală s'a diftongit, avem înaintea noastră două litere, și precum am mai aré- tat diftongul nu se accentuează, pen- truce ea, oa, și dela fire sânt sonuri înalte.

4. Semnul acut 'l pune pe i cu son înalt, pe domnia marturia.

5. Semnul greu 'l pune: 1-iu în timpul trecut al ind. pr. persoána a treia pe. laudá, tacú audi. Fie sonurile aceste tóte grele, sau afunde, dar semnul greu nu e destul pentru prima conjugățiune, căci aci nu a ramas sonul curat și înalt din: mancáí mancási, ci sonul s'a strămu- tat în x și anume x înalt; мѣнкѣ, și cel greu nu e chiámat ca să facă x din a și nu e destul nici la verbele de a 4-a conjugățiune, unde acel i se strămutá și în x, precum am atins la acut.

2. Semnul greu 'și anume grav, (căci acest cuvânt ađi are altá însen- nătate) societatea 'l pune în cuvîn- tele părți, cărți bunetăți.

Aci eu aflu, că a curat din carte, parte bunetate și cu son înalt, s'a strămutat în z cu son înalt, și în cărțile bisericesci bine s'a scris z, d. e. „Cărare prescurt“ etc. (p. 31) зѣнз- тѣнѣ (p. 32) зѣнзтѣнѣлѣ, (p. 33) мѣ- дѣлѣнѣлѣ, (p. 34) мѣнкѣрѣнѣ, — așa și unde z e din altá vocală lungá, (p. 24) дѣзѣлѣ (p. 23) тѣлѣлѣ și la verbe (p. 176), акѣлѣтѣлѣ, акѣлѣтѣ.

Deci la asemeni nu póte fi semn greu ci înalt și pelângá unul ori al- tul, mai trebuie încă ceva, adecă de a sci în a este z.

Circumflexul ^ 'l pune pe: atát, cât antáiu etc.

Dupá ortografia, francezá, circum- flexul ar avé aci loc, dar numai in- tru atáta în cât a căđut n din ace- ste cuvinte și la noi s'ar esprime: atát cât etc; însă la noi nu se ni- meresce, pentru că a s'a schimbat în x.

Circumflexul de origine e semn greu, francezii l'au împrumutat cu puțină analogiá numai întru cât pere- o literă din cuvânt, dar natura ori- ginală a lui la greci este când 2—3 vocale se contrag într'una: și fiind că avem și noi sonuri gramaticale, unde două vocale se contrag, lucru natu- ral că pentru aceste e de a se primí analogia greca. anume pentru imper- fect: laudá și articlul: mamá, și pen- tru cele aretate la litera z.

De unde urmarea că ^ la noi a încetat de a puté însemná ceva con- trariu analogiei grecesci, — chiar și celei franceze, căci de l'am primí în înțelesul francezilor, apoi în limba nó- stră, fórte adeseori l'am intimpiná. — Societatea a primit apostroful pen- tru eliminarea lui z, când se pune ar- ticlul a, d. e. main'a.

La noi este o regulă generală ca un principiu, ca și la femeesci bărbă- tesci articlul se adaugă substantivu- lui astfelu cătrá мѣмѣ vine a, = ма- мѣ-а, aci z nu se eliminéază ci supu- nându-se unui son curat a lui a, se contrage, cu atáta mai tare cu cât și z e o derivațiune din a, deci mamá, ce s'a desfășurat mai pe larg la li- tera x.

(Va urma.)

Oferte pentru răniții din România.

Colectantă: Iudita Măcellariu în Sibiiu:

In bani: (Colecta XXXVII.)

- 1. Prin dl. Ioachim Muntean ca- pelan gr. or. și dl. Ioan Stoiță paroch gr. cat. din Gurariului dela:
P. Ioachim Muntean 2 fl., Iacob Arseniu 5 fl., Ioan Rebege 5 fl., Petru Hanzu sen. 2 fl., Petru Hanzu jun. 1 fl., Peter Schuller 1 fl., George Popa inv. 1 fl., Petru Cătoiu inv. 1 fl., Potru Paul sen. 20 cr., Ioan P. Demian 1 fl., Ioan Argișan 40 cr., Ioan Ioaneș Demian 30 cr., Avram Cătoiu 10 cr., Marina Ioan Hanzu 1 fl., Avram Ghiță 10 cr., Ioan Hanzu 10 cr., Arsenie Tristhiu 1 fl., Lupea Ioan Petroiu 20 cr., Simion Lupe 20 cr., Iacob Hanzu 50 cr., Ioan Tristhiu 50 cr., Ioan Brad 50 cr., Gli- gore Răchită 1 fl., Dumitru Toma 50 cr., Ioan Arsene 20 cr., Avram Pipernea 20 cr., Ana Stanciu Marcu 8 cr., Vasilie Dragomir 40 cr., Marina lui Dumitru P. Arsenie 10 cr., Dumitru și Ioan Comșe 20 cr., Vasilie Dra- gomir 1 fl., Bucur lui Dumitru Manta 10 cr.,

Dumitru Unghvari (Neamț) 25 cr., Petru George 1 fl.

În biserica gr. cath. din loc s'a co- lectat dela următorii:

- P. Ioan Stoiță, paroch 10 fl., Ioan Voicu 3 fl., Toma Constantin 3 fl., Vasilie Voie 1 fl., Șerban Gligorea 1 fl., Michailă Stoiță dela moră 1 fl., Bratu Coț 1 fl., Petru Rusu 50 cr., Petru George 1 fl., Ioan Avram Ba- roiu 1 fl., Petru Peana 50 cr., Avram Avr. Stoiță 20 cr., Ioan Macrea 40 cr., Dumitru Iac. Brad 30 cr., Constantin Arsenie 20 cr., Ioan Stoiță rent. 20 cr., Ioan N. Stoiță 50 cr., Bucur Voicu 10 cr., Petru Flórea 20 cr., Avram Stoiță 50 cr., Ioan P. Stoiță 20 cr., Dumitru Popa 20 cr., Ioan Berbescu 20 cr., Nicolae Coț 50 cr., Oprea Peana 50 cr., Ioan Câmpean 30 cr., Petru Ciontea 40 cr., Ioan Coman Arseniu 20 cr., Michail Stoiță 50 cr., Petru Stoiță cantor 20 cr., Ioan Stoiță lui Taban 20 cr., Ioan Ciontea 60 cr., Ioan Bêrsan 30 cr., Andreiu Câmpean 1 fl.

Suma: 60 fl. 03 cr. v. a.

2. Prin dl. Ioan Popescu din To- toiu dela:

- Dl. Candit Moldovan par. gr. or. 2 fl., d. Andreiu Ludovic not. cerc. 1 fl., d. Ioan Pop propr. 50 cr., d. Ioan Popescu epitrop 1 fl., d. Ioan Moldovan propr. 1 fl., d. Geor- gie Moldovan învătă. 50 cr., Pavel Anca epitrop 60 cr., Mihailă Mustățe 20 cr., Si- meon Popescu 50 cr., Todor Anca 10 cr., dna Maria Moldovan 40 cr., dna Maria Au- dreiu 1 fl., Ana Melinț servitóre 10 cr., Ma- ria Moldovan cea mică 6 cr., Stefan Po- pescu 50 cr.

Suma: 9 fl. 46 cr.

de tot: 69 fl. 49 cr.

Transportul sumei din colecta XXXVI publicată în Nr. 9 al „Telegr. Rom.“ cu: 3153 fl. 86 cr. 3080 lei 30 bani. Suma tot.: 3223 fl. 35 cr. 3080 lei 30 bani.

Bursa de Viena

din 10/22 Februarie 1878.

Table with 2 columns: Item name and Price. Items include Metalicele 5°, Imprumutul naț. 5°, Imprumutul de stat din 1860, Acțiuni de bancă, Acțiuni de credit, London, Argint, Galbin, Napoleon d'aur (poli), Valuta nouă imperială germană.

Estras din fôia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 28 Febr. imobil. lui Nicolae Vlăsari în Mediaș (la jud. cerc); în 11 Martiu și 11 Aprilie imobil. lui Avram Moga și soți în Sibiiu (la tribunal); în 23 Martie și 24 Aprilie imobil. lui Andreiu Eranz în Bistrița (la tribunal); în 16 Martie și 17 Aprilie imobil. dnei. Francisc Laszlo în Cluj (la tribunal); în 2 Martie imobil. lui George Eugen în Agnita (la tribunal Sibiiu); în 18 Martie și 18 Aprilie imobil. lui Iosif Alesius și soției sale în Sighișóra (la jud. cerc).

Nr. 29. — 1878.

CONCURS.

Pentru întregrea parochiei va- cante de clasa a II. în Câmpuri-Sur- duc, protopresbiteratul Iliei-Mureșiu- lui, se escrie concurs în urma ordi- națiunei Preaveneratului Consistoriu ar- chidiececan de dto 10 Noemvrie 1877, Nr. 2909. B. — cu termin până la 9 Martie 1878.

Emolumentele sânt:

- 1. Casă parochială cu o grădină de 2 jug. 90°.
2. Un pământ arătoriu de 2 jug. și 800°.
3. Cimiteriu cu pruni în mărime de 1 jug. 831°.
4. De la fie-care din 200 familii câte două mesuri, — mesura de 22 copuri, — de cucuruz nesfărmit.
5. De la 100 case câte o și de lucru cu pământile, — de la 80 case cu vitele.

6. Stola usuată de la 200 familii; — cari computate tóte în bani dau suma de 652 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acésta pa- rochii vor avé a-și aterne rogările înștiuite în sensul statutului organic și al dispozițiunilor sinodali din an. 1873, la subscrisul până la terminul indicat.

Gurasadă, la 5 Februarie 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsiu Olariu, adm. prot.

1—3

Nr. 24. CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. de clasa a III din comuna Riușor în protopresbiteratul Făgărașului I. se deschide prin acésta concurs cu ter- minul până la 4 Martiu a. c.

Emolumentele sânt:

- a) Tacele stolare îndatinatè de la 70 familii,
b) o livadie de două cară de fên, cum și folosirea erbei din cim- teriul bisericeii,
c) câte una, respective jumătate fer- delă bucate, amésurat conclusu- lui sinodal din 18 Ianuaru a. c.
d) cum și câte una și de lucru de tótă familia;

Care tóte computate la olaltá dau un venit anual aprópe de 300 fl. v. a.

Voitorii de a ocupa acéstă pa- rochiá, vor avé de a-și aterne concu- sele lor instruate conform prescrie- lor legei — subscrisului oficiu proto- presbiteral, până la terminul sus arátat.

Făgăraș 1 Februaru, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Petru Popescu m./p. protopreb. gr. or.

3—3

Fôia pentru toți — cu ilustrațiuni.

Redactor I. Al. Lăpédát. Editor Visarion Roman.

Apare în Sibiiu (Transilvania) în numerî de 1 1/2 cólă pe săptămână și în volumuri de 6 côle la câte 4 săptămâni. Pe an 75 côle în 52 numerî séu 13 volumuri. Tipar bun, hârtie fină, ilustrațiuni frumoșe.

Aduce articoli de sciință, ofere lectură delectátore, pledéază pentru adevér, pentru bine și pentru frumos.

Prețul abonamentului:

Table with 3 columns: Duration, Price for Austria-Hungary, Price for Romania. Rows include: Pe an, Pe 6 luni, Pe 3 luni, Un volum, Un număr.

Abonamentele se fac la editorul V. Roman în Sibiiu, la tóte librăriele și la oficiele postale.

„ALBINA“ Institut de credit și de economii în Sibiiu.

Domni acționari ai Institutului de credit și de econo- mii „ALBINA“ se învită prin acésta în vèrtutea § 19. al sta- tutelor societății la

A cincea adunare generală ordinară,

care se va ține la Sibiiu în 12. Martiu 1878 stilul n., înainte de améđi la 10 óre în e-sa institutului din strada Baier Nr. 1.

Obiecte:

- 1. Raportul anual al Direcțiunei, bilanțul anual și ra- portul comitetului de revisiune.
2. Ficsarea dividendelor.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
4. Ficsarea marcelor de presentá.
5. Alegerea unui membru de Direcțiune în sensul § 37. din statute.
6. Întregrea comitetului de revisiune.
DD. acționari, cari în sensul §§. 22, 23 și 24 din statute voiesc a participa la adunare în persoána séu prin plenipotenți sânt rugați, a-și depune la cassa institu- tului acțiuni lor și eventual doveđile de plenipotență cel mult până în 9 Martiu 1878 stilul nou după améđi la 6 óre. Sibiiu 30 Ianuaru 1878.

Direcțiunea institutului.

3—3